

Vážení občané obce Klíny.

Dovolte mi, abych Vám představil oficiální návrhy obecních symbolů pro obec Klíny. Tyto návrhy zpracovala heraldická kancelář „Dauphin“ dle pravidel a zásad pro tvorbu obecních znaků. V příloze Vám představuji zkrácenou podobu těchto návrhů včetně komentáře a uvítám veškeré Vaše připomínky. V případě, že máte jasno o tom, který z těchto návrhů je nejlepší, prosím předejte své stanovisko na Obecní úřad Klíny do 26.3.2007.

Připomínám, že Vaše stanoviska budou zohledněna na příštím jednání zastupitelstva, které se koná dne 28.3.2007, kde bude provedena volba obecních symbolů.

S pozdravem

Jiří Matoušek
starosta obce Klíny

Návrhy znaku

Varianta č.1 – V zeleno-červeně sníženě děleném štítě nahoře zlatý klín a v něm černé hrábě, dole dva stříbrné klíny vedle sebe.

Klíny samy o sobě jsou mluvícím znamením ve vztahu ke jménu obce. Zelené pole ukazuje ke geografické poloze obce v horách. Zlatý klín s hráběmi je inspirován erbem pánů z Rýzmburka zakladatelů vsi. Dolní polovina se dvěma klíny rozmnožuje počet klínů na tři tak, aby bylo možné „číst“ znakové figury v množném čísle jako „Klíny“. Barevnost vychází z erbu českého krále, který v osobě Jiřího z Poděbrad trvale navrátil k českému státu Duchcov s Osekem a s nimi i Klíny. Shodnou barevnost erbu nalézáme u pánů s Lobkowicz, významných vlastníků vsi v 16. století. Stříbrné klíny mohou také ukazovat ke stříbrné rudě, které se tu těžila a způsobila založení vsi.

Varianta č.2 – Zlato-zeleně vlevo polcený štít. Vpravo od čáry polcení vyniká červeně oděná v lokti ohnutá ruka držící černé hrábě. Vlevo dva stříbrné klíny nad sebou.

Zlatá polovina štítu je inspirována některými podobami erbů užívaných pány z Rýzmburka. Klíny vlevo jsou mluvícím znamením, mají stříbrnou barvu odvozenou od rudy, která se tu těžila a byla příčinou založení obce. Zelená je obecně barva hor a lesů, ale také přírody, venkova a zemědělství.

Varianta č.3 – Ve stříbrném štítu na zeleném vrchu s třemi stříbrnými volnými klíny vedle sebe, černé hrábě, provázené dvěma rozevřenými černými plamennými orlími křídly, každé se zlatým perizoniem.

Stříbrný štít odkazuje ke stříbrné rudě, která byla příčinou založení vsi. Klíny v zeleném vrchu jsou mluvícím znamením. Zelený vrch má souvislost s geografickou polohou vsi v Krušných horách. Hrábě jsou převzaty z erbu zakladatele vsi Slavka z Rýzmburka. Křídla ze svatováclavské orlice symbolizují původní gotický kostel sv. Václava a zároveň odkazují na původní formy jména vsi.

Varianta č.4 – Ve zlatém štítu na zeleném vrchu s třemi stříbrnými volnými klíny vedle sebe, černé hrábě, provázené dvěma rozevřenými černými plamennými orlími křídly, každé se zlatým perizoniem.

Variantní návrh k předchozímu s tím, že štít je místo stříbrný zlatý. Zlatá tinktura má vztah k erbům pánů z Rýzmburka.

Návrhy vlajky

Vlajky měst a obcí se podle nepsaného pravidla odvozují od znaku. Barva štítu a hlavní figury jsou obvykle kombinovány na list vlajky v podélných pruzích stejné šířky. Problémem návrhu nové vlajky je nesnadnost nacházení nepoužitých variant, protože kombinace dvou, tří i čtyř podélných pruhů v barvách modré, červené, bílé, žluté a zelené jsou v podstatě vyčerpány. Stejně tak jako znak, měla by i vlajka mít takovou podobu, aby její zaměnitelnost s jinou byla vyloučena. Nelze položit na list vlajky obecní znak, který by jinak vlajku jednoznačně odlišil od ostatních. I když existují historické městské vlajky se znaky na listu (Cheb, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Jičín atd.), přesto současný všeobecně respektovaný úzus pro tvorbu vlajek obcí a měst způsobuje ve schvalovacím řízení v PSP ČR striktní odmítnutí takového návrhu.

Ke každému z předkládaných návrhů obecního znaku je přiložen návrh vlajky. Jejich podoba vychází z podoby a barevnosti znaku a znakových figur. Snahou bylo přenést i na vlajku informace obsažené ve znaku a zachovat do určité míry jeho schopnost ikonografické výpovědi. Vexilologická terminologie popisující vlajky je odlišná od heraldické a proto existují rozdíly v pojmenování a popisování téže figury, či téhož jevu.

Velikost vlajky je dána poměrem šířky listu k jeho délce 2 :3 .

Varianta č. 1/1 – List tvoří dva svislé pruhy, zelený se žlutým žerd'ovým klínem a červený se dvěma bílými žerd'ovými klíny nad sebou.

Vlajka opakuje základní členění štítu ve vodorovné poloze.

Varianta č. 1/2 – List tvoří dva vodorovné pruhy, zelený a červený, v poměru 3:2. V zeleném pruhu žlutý klín vycházející ze druhé až páté šestiny horního okraje listu a s vrcholem na středu délky dolního okraje pruhu. V klínu černé hrábě. V červeném pruhu dva bílé klíny vedle sebe vycházející ze druhé a třetí a ze čtvrté a páté šestiny horního okraje pruhu, s vrcholy v první a druhé třetině délky horního okraje listu.

Vlajka opakuje podobu znaku.

Varianta č. 2/1 – List tvoří dva svislé pruhy, žluto-červeno-žlutě dělený a zelený, v poměru 1:2. V zeleném pruhu vlající krokev s rameny vycházejícími z poslední třetiny horního a dolního okraje listu a vrcholem na žerd'ovém okraji zeleného pruhu. Žlutý pruh je odvozen od zlaté poloviny štítu, červený pruh od červeného rukávu ruky, zelený pruh od zelené poloviny štítu. Krokev je inspirována stříbrnými klíny. Žlutý pruh a bílá krokev vytvářejí představu velkého písmene „K“, které je počátečním písmenem názvu obce.

Varianta č. 2/2 – List tvoří dva svislé pruhy, žlutý a zelený, v poměru 1:2.

Z žerd'ového okraje zeleného pruhu do žlutého vyniká červené oděná v lokti ohnutá ruka držící černé hrábě. V poslední třetině listu dva bílé klíny nad sebou.

Vlajka opakuje podobu znaku. Umístění figur ze znaku blíže k žerdi je záměrné. Vlajka v této části listu „nejméně“ vlaje znamením (znak) zde umístěná jsou lépe čitelná a symbol je tak snáze určitelný a pojmenovatelný. Uvedený princip tvorby návrhu vlajky bude použit i v některých dalších návrzích.

Varianta č.3/1 – List tvoří dva svislé pruhy, zelený a bílý, v poměru 1:2 a šest stejně velkých žerd'ových klínů, tři bílé nad sebou v zeleném pruhu, na jejich vrcholech dva

černé nad sebou a červený na vrcholech předchozích s vrcholem na středu vlajícího okraje.

Zelený pruh má oporu v zeleném vrchu a tři bílé klíny jsou odvozeny od stříbrných klínů ve vrchu. Bílý pruh se shoduje s tinkturou štítu, černé klíny mají oporu v černých orlích křídlech a červený klín s červenými plamínky.

Varianta č. 3/2 – List tvoří dva vodorovné pruhy, bílý a zelený, v poměru 5:3.

V žerďové polovině bílého pruhu černé hrábě, provázené dvěma rozevřenými černými plamennými orlími křídly, každé se žlutým perizoniem. Pod tím v zeleném pruhu vedle sebe tři bílé volné klíny široké osminu a vysoké čtvrtinu šířky listu.

Vlajka opakuje podobu znaku. Viz také výklad k návrhu č. 2/2.

Varianta č. 4/1 – List tvoří dva svislé pruhy, zelený a žlutý, v poměru 1:2 a šest stejně velkých žerďových klínů, tři bílé nad sebou v zeleném pruhu, na jejich vrcholech dva černé nad sebou a červený na vrcholech předchozích s vrcholem na středu vlajícího okraje.

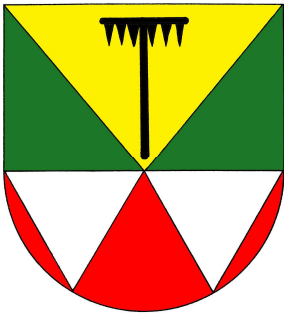
Variantní návrh vlajky k variantnímu návrhu znaku.

Varianta č. 4/2 – List tvoří dva vodorovné pruhy, žlutý a zelený, v poměru 5:3.

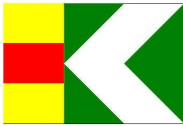
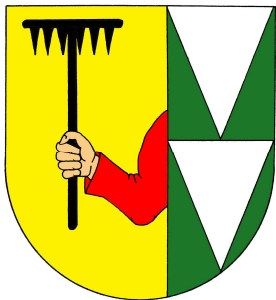
V žerďové polovině bílého pruhu černé hrábě, provázené dvěma rozevřenými černými plamennými orlími křídly, každé se žlutým perizoniem. Pod tímto v zeleném pruhu vedle sebe tři bílé volné klíny široké osminu a vysoké čtvrtinu šířky listu.

Variantní návrh vlajky k variantnímu návrhu znaku.

Všechny návrhy znaků a vlajek jsou tvořeny na základně příslušných oborových pravidel, zásad a usancí. Volba kteréhokoliv z nich je volbou dobrou.

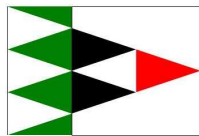
KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 1/1

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 1/2

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 3/1

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 3/2

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 4/1

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 4/2

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 4A/1

KLÍNŮV
Národnostní vlajka č. 4A/2

